

Î N C H E I E R E

31 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția medico-sanitară publică „Asociația medicală teritorială Buiucani”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Irina Brazdă împotriva Instituției medico-sanitare publice „Asociația medicală teritorială Buiucani” cu privire la anularea ordinului nr. 13-p din 04 februarie 2015 și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015,

c o n s t a ț ă :

La data de 04 mai 2015, Irina Brazdă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției medico-sanitare publice „Asociația medicală teritorială Buiucani” cu privire la anularea ordinului nr. 13-p din 04 februarie 2015 și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, activează în calitate de oftalmolog în Asociația medicală teritorială Buiucani din data de 04 august 2008.

Susține că, pe parcursul activității sale, ea și-a executat obligațiunile cu bună-credință și fără abateri de la legislația în vigoare.

Afirmă că, la data de 04 februarie 2015, conducerea Asociației medicale teritoriale Buiucani a emis ordinul nr. 13-p, prin care ea a fost permutată în funcția de medic oftalmolog în Centrul medicilor de familie nr. 5 din IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani”.

Relevă că, nu este de acord cu ordinul enunțat, deoarece în esență a avut loc un transfer, care s-a efectuat fără acordul scris al său, fapt ce contravine art. 74 alin. (1) din Codul muncii.

Solicită anularea ordinului pârței nr. 13-p din 04 februarie 2015 privind permutarea (transferul) său în funcția de medic oftalmolog în Centrul medicilor de familie nr. 5 din cadrul IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani” și încasarea de la pârîtă a sumei de 10000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 26 iunie 2015 s-a respins acțiunea.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta, pînă și după emiterea ordinului contestat, activează în funcție de medic oftalmolog, quantumul retribuirii muncii, precum și regimul de muncă și de odihnă au rămas

aceleași, astfel încât contractul individual de muncă nu a fost modificat, iar nefiind modificat contractul individual de muncă, reclamanta nu poate opera cu noțiunea de transfer, care presupune o modificare a contractului, ca o condiție esențială.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de Irina Brazdă, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a anulat ordinul nr. 13-p din 04 februarie 2015, emis de IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani” privind permutarea Irinei Brazdă în funcția de medic oftalmolog în Centrul medicilor de familie nr. 5 din cadrul IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani” pe 1,0 salariu de la 16 februarie 2015 și s-a încasat de la IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani” în beneficiul Irinei Brazdă suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, procesul-verbal nr.2 din 31 ianuarie 2015, prin care reclamanta a acceptat propunerea de a activa pe 1,0 salariu în Centrul medicilor de familie nr. 5 și pe 0,25 salariu în Centrul consultativ diagnostic nu a fost semnat de aceasta și în ședința de judecată apelanta a negat că, a acceptat propunerea enunțată, iar reprezentantul intimatului nu a putut prezenta ordinul, prin care a fost formată comisia, care a semnat procesul-verbal enunțat și care este competența acesteia în cadrul IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani.

De asemenea, instanța de apel a mai reținut că, ordinul de permutare nr. 13-p din 04 februarie 2015 a fost semnat de către o persoană, care nu avea împuterniciri de a semna și, anume, de Liliana Iașan, care nu era directorul IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani”, deoarece conform deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/23 din 29 octombrie 2015 Liliana Iașan a fost numită în funcția de director al IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani”, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 07 iulie 2015, precum și că Centrul medicilor de familie nr. 5 și Centrul consultativ diagnostic sunt unități diferite și conform legislației în vigoare, transferul dintr-o unitate în alta se face cu acordul salariatului chiar și fără modificarea contractului individual de muncă.

La data de 29 ianuarie 2016, IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt ale pricinii și, în special, a invocat că, intimata, pînă și după emiterea ordinului contestat, activează în funcția de medic oftalmolog, cuantumul retribuirii muncii, precum și regimul de muncă și de odihnă au rămas aceleași, astfel încât contractul individual de muncă nu a fost modificat, precum și că Liliana Iașan a fost legal numită în funcția de director al IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani”, iar Centrul consultativ diagnostic și Centrul medicilor de familie nr. 5 nu sunt înregistrate la Camera Înregistrării de Stat ca persoane juridice.

Prin referința depusă la data de 17 martie 2016 Irina Brazdă reprezentată de avocatul Dumitru Cucu a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentei la data de 14 decembrie 2015 (f. d. 126), iar cererea de recurs a fost depusă de aceasta la data de 29 ianuarie 2016 (f. d. 128).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de IMSP „Asociația medicală-teritorială Buiucani” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs referitor la circumstanțele de fapt ale pricinii, inclusiv despre nemodificarea contractului individual de muncă încheiat cu intimata, numirea legală a Lilianeii Iașan în funcția de director al IMSP „Asociația medicală teritorială Buiucani” și neînregistrarea Centrului consultativ diagnostic și al Centrului medicilor de familie nr. 5 la Camera Înregistrării de Stat ca persoane juridice nu constituie temei de declarare a recursului, deoarece vizează temeinicia deciziei instanței de apel, or, recursul reprezintă o cale de atac, care devoluiază exclusiv circumstanțele de drept ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, IMSP „Asociația medicală-teritorială Buiucani” nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de IMSP „Asociația medicală-teritorială Buiucani” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Instituția medico-sanitară publică „Asociația medicală-teritorială Buiucani” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari